

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Εκδιδουμένη κατὰ Παρασκευὴν.

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.
ΕΤΗΣΙΑ Δραχμᾶς 16.
Προπληρωτῆ κατ' ἐξαμηνίαν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ,

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτὰ 25.
Ἐξοποιήσεις, ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Ἡ ὑπαλληλία.

Τοὺς καινοβουλευτικὰς ἀγῶνας καὶ τὰς ὑπο-
γυκίας κρίσεις διεδέχθη παρ' ἡμῖν τὸ αἰώνιον Ἑλ-
ληνικὸν ζήτημα τῶν δικαιοσύνης καὶ τῶν παύσεως
τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων, ὅπερ προβάλλεται ἤδη
ἐν ἅλῃ αὐτοῦ τῆ πληροῦται εἰς τὴν κοινὴν συνείδη-
σιν καὶ τὸ ὅποιον ἐπιπέσει, ἀντὶ παντός ἄλλου
μᾶλλον ἐδιαφέροντος, τὸ δημοσίον φρόνημα τοῦ
τόπου καὶ τὰς μερίμας τῶ ἐπιχωρίου τύπου. Ἐν
Ἑλλάδι τὸ ζήτημα τοῦτο πρὸ χρόνων οὐκ ὀλί-
γων κέκτηται μεγίστην σημασίαν, οὐχὶ δὲ σπα-
νίως ἀπέβη ὁ σκοπέλας πολλῶν καλλίστων προ-
θέσεων καὶ οἱ προσπαθοῦντες νὰ μαντεύσωσι τὰς
ἀφαικτικὰς συνεπείας τῆς παραδεδομένης διαχει-
ρίσεως, δὲν οἰωνίζονται δυστυχῶς εὐάρεστα
τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς ἐπὶ τοῦ τόπου.
Δικαίως ὅθεν σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ τὸ τῆς ὑπαλλη-
λίας ζήτημα ἀνησυγεῖ τοὺς ποιοῦντας τὸν τόπον
τοῦτον καὶ ἀπελπίζει τοὺς προσπαθοῦντας νὰ συλ-
λάβωσιν ἀν' αὐτὸν ἑλπίδας αἰσιωτέρου μέλλοντος.

Μικρὸν ἤθελεν εἰσθῆναι νὰ δεῖξῃ τις τοὺς δρους
ὑφ' οὗς καταρτίζεται παρ' ἡμῖν, ὑφίσταται καὶ
λειτουργεῖ ἡ τοῦ Κράτους ὑπαλληλία, ἀλλὰ καὶ
πᾶσι περιττὸν, διότι ἡ μακροχρόνιος καὶ ὁμοιό-
μορφος χρῆσις τῶν ἰδίων πάντοτε μέσων εἰς μὲν-
φωσὶν αὐτῆς, ἐπέσει καὶ τοὺς ἀπλουστέρους ἐξ
ἡμῶν ὅτι ἡ μετακλίσις τῶν ὑπαλλήλων κατ' οὐ-
δένα τρόπον ἀποβλέπει εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς
ὑπηρεσίας καὶ εἰς τὴν ἐπάρκειαν τῶν ἀναγκῶν
τῆς, ἀλλ' ὅτι τὸναντίον ἐπέρχεται ὡς θεομηνία
τις εἰς τὰς τάξεις αὐτῆς κατὰ πᾶσαν ὑπουργικὴν
νοσηνίαν, πρὸς ἀνεπανόρθωτον βλάβην σπουδαιο-
τάτων τῆς χώρας ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν συμφερόντων.

Παρ' ἅπασιν βεβαίως τοῖς ἄλλοις συνταγματι-
κοῖς κράτεσι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξου-
σίας τοῦ παύειν καὶ διορίζει τοὺς ὑπαλλήλους ὑφί-
σταται ἀκέραιον, ἀλλὰ πανταχοῦ ἡ ἐνάσκησις αὐ-
τοῦ περιορίζεται ὑπὸ ἀγράφων τινῶν νομίμων, εἰς
τὴν τήρησιν τῶν ὁποίων ὀφείλεται παρ' ἐκείνοις ἡ
μονιμοποίησις τῶν καταλλήλων προσώπων εἰς τὰς
δημοσίας θέσεις καὶ ἡ ἐκ τῆς μονιμοποιήσεως ταύ-
της βελτίωσις ὄλων τῶν κλάδων τῆς διοικήσεως
καὶ ἡ μὲν ὑπαλλήλων ἀξίων τῆς ἀποστολῆς
τῶν. Δὲν ἀγνοοῦμεν ὅτι οἱ Ὑπουργοὶ ἐν Ἀγγλίᾳ
δικαιώσιν τὸ δικαίωμα νὰ ἀντικαθίστῳσι καὶ
αὐτὸ τὸ προσωπικὸν τῆς Αὐλῆς, ἀλλ' οὐχ ἤττον
γνωρίζομεν ὅτι οὐδέποτε κατηγόρησεν τις αὐτοὺς
ποτὲ ὅτι τὸ δικαίωμα τοῦτο ἐνήσκῃσιν εἰς μάτην,
χάριν ἀτομικῶν λόγων καὶ εἰς ἐπάρκειαν προσω-
πικῶν ἀπαιτήσεων ἀκατονομάστων. Οὐδαμῶς ἐγέ-
νετο πλειοτέρα κατάχρησις τοῦ δικαιώματος τοῦ-
του τῆς ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας ὅση ἐν Ἑλλάδι,
κατὰ τοὺς τελευταίους μάλιστα καιροὺς, καθ' οὗς
ἀνανεοῦται περιοδικῶς, τούλάχιστον δις τοῦ ἔτους,
ἢ ἐπὶ τὰς δημοσίας θέσεις παλιόροια καὶ ἀμπωτις
τοῦ κομματικῆς ρεύματος. Ποῖαι εἰσὶν αἱ ἐκ τού-
του συνέπειαι ἐπὶ τὴν διοίκησιν τῆς χώρας, ἐπὶ
τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως αὐτῆς, ἐπὶ τῶν
ἡθῶν τοῦ λαοῦ, εἶναι ἀνωφελεῖς νὰ ὑποδείξωμεν,
διότι ἅπαντες γνωρίζομεν αὐτὰς καὶ καθ' ἐκάστην
τὰς οἰκτεροῦμεν. Καὶ ὅμως δὲν ἀπεδύσαμεν εἰσέτι

πάντες εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο τὴν προσήκουσαν
αὐτοφθοροῦσιν αὐτῆς, οὐδὲ κατενόησαμεν ἀποχρών-
τως ἀκόμη τὴν ἐκ τῆς κακῆς διαχειρίσεως τοῦ
προσγενομένην τῶ τόπῳ βλάβην. Ἡ ἀδιάκοπος
ἐπανάληψις ἀτόπου ὀλεθριωτάτου κατέστησεν
ἡμᾶς ὄλους, ὡς εἶπεν, ἀναισθητοὺς πρὸς τὰς σθε-
πεῖας τοῦ καὶ τυφλοῦ πρὸ πραγμάτων ἀπίων.
Τὴν ἐκ τῆς χειρίστης διαχειρίσεως τοῦ δικαιώμα-
τος τούτου προσγενομένην τῶ τόπῳ βλάβην, ἢ
προσπαθήσωμεν νὰ δεῖξωμεν κεφαλαίως, διότι
ἢ εἰς τὰ καθέκαστα ἀνάλυσιν αὐτῆς ἤθελεν εἰσθῆναι
ἔργον καὶ μακρὸν καὶ ἐπαχθές.

Ὅλοι γνωρίζομεν τίνα εἰσὶ τὰ προσόντα δι' ὧν
τις δύναται νὰ ἐπιτύχη θέσιν τινὰ ἐν τῇ δημοσίᾳ
ὑπαλληλίᾳ παρ' ἡμῖν καὶ νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὴν ὑπηρε-
σίαν διὰ νὰ τραφῇ ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ τοῦ
κράτους. Ὅλα τὰ προσόντα συγκεντρῶνται εἰς
τὴν βουλευτικὴν σύστασιν. Ὁ Βου-
λευτικὸς ἀνταλλάσσει τὴν ὑπὲρ τοῦ ὑπουργείου ψήφον
τοῦ, ἀντὶ τῶν δημοσίων θέσεων ἐκχωρουμένων εἰς
τοὺς φίλους τοῦ. Καὶ οἱ φίλοι οὗτοι εἰσὶ συνήθως
οἱ συντρέχοντες τὸν βουλευτὴν κατὰ τὴν ἐκλογὴν
τοῦ, δι' ὄλων τῶν μέσων, τινὰ τῶν ὁποίων
καὶ ὁ ποινικὸς νόμος καὶ ἡ ἠθικὴ δὲν ἀνεχονται
εἰσὶ δὲ κατὰ τὸ πλεῖστον ἀνίκανοι πρὸς πᾶσαν ἐργα-
σίαν καὶ μόνον ἱκανοὶ νὰ ἐργάζωνται ἀνθρώπων. Οὕτω
θέσεις ἀπαιτοῦσαι ἐμπειρίας τινᾶ, προπαίδευσιν,
γνώσεως ποικίλας καὶ πρὸ πάντος μέγα κεφάλαιον
χρηστότητος, περιέρχονται εἰς ἀνθρώπους ὑπὸ
πᾶσαν ἐποψὴν ἀχρήστους καὶ τιμαλφέστατα συμ-
φέροντα ἐμπιστεύονται εἰς χεῖρας ἀκαθάρτους.
Ὁ οὕτω λοιπὸν χειροτονοῦμενος ὑπάλληλος οὐ-
δὲν ἔχει νὰ ἐλπίσῃ ἐκ τῆς ἐπιμελείας καὶ τῆς
χρηστότητός του καὶ ἐκ τῆς πιστῆς ἐκπληρώσεως
τοῦ καθήκοντός του· γνωρίζει ὅτι τὸ κράτος τοῦ
προστάτου αὐτοῦ ἐστὶ πρόσκαιρον καὶ ὅτι ἐφ' ὅσον
τοῦτο ὑφίσταται ἡ θέσις τῶ ἀνήκει, ἐκλείποντος
δ' αὐτοῦ ἡ θέσις τῶ ἀφαιρεῖται, ἐναντίον ὄλων τῶν
ἀγαστῶν τυχόν ἰδιοτήτων τοῦ. Ἡ ὑπαλληλία ὅ-
θεν δι' αὐτὸν ἐστὶν σταθμὸς ἀνετος ἐξ οὗ πρέπει
νὰ ἐκμεταλλεῖται παντοῖα ὠφελήματα, διὰ τοὺς ἀ-
τυχεῖς καιροὺς, ὧν τὰ σημεῖα καθαρῶς καὶ διαρκῶς
φαίνονται εἰς τὸν νέον αὐτοῦ ὑπαλληλικὸν ὀ-
ρίζοντα. Εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπωμεν ἴδη πῶς διε-
ξάγεται ἡ λεγομένη ὑπηρεσία, ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν
τοιούτων λειτουργῶν, καὶ τί ὑφίσταται ὁ πτωχὸς
λαὸς ἐκ τῆς ἐπιδρομῆς ταύτης τῶν πειναλέων λυ-
κῶν; Ἀρκεῖ νὰ ὑπομνήσωμεν ὅτι ἐκ τούτου οἱ ἀ-
γράμματοι δημοδιδάσκαλοι καὶ οἱ εἰρηνοδίκαι, οἱ
τύραννοι εἰσπράκτορες, οἱ σατράπαι ἐπιστάται τῶν
φυλακῶν, οἱ μάγειροι γραμματεῖς ὄλων τῶν γρα-
φείων καὶ αἱ ὀδῆλαι τοῦ κατωτέρου προσωπικοῦ
αὐτῶν. Ἄς περιορισθῶμεν εἰς τὴν κατωτέραν ταύ-
την βαθμίδα τῆς διοικητικῆς ἱεραρχίας, διότι ἀ-
νερχόμενοι μίαν πρὸς μίαν τὰς ἀνωτέρας, θὰ ἔχω-
μεο συγκομιδὴν πλουσίαν εἰς ἀθλιότητα, ἢ δὲν
δύναται νὰ περιλάβῃ ὁ περιορισμένος χώρος μι-
κρὰς ἐφημερίδος. Ὁ ἀντύχωμεν ἐκεῖ ταμίαι καὶ ἐ-
φόροι καταθλιβόντας τοὺς φορολογουμένους πρὸς
ἐξυπρέτησιν τῶν φαρμακικῶν συμφερόντων τῶν
προστατῶν τῶν, καθηγητὰς καὶ διδασκάλους πομ-
πύοντας τὸ ἱερὸν ἐπάγγελμά των, εἰσαγγελεῖς

διαχειριζόμενους φαυλότατα τὴν ἀποστολὴν των,
λιμενάρχαι χρηματιζόμενους ἀσυστόλως, τελῶνας
κατανοσφιζόμενους τὰ δημόσια, προζένους διασύ-
ροντας εἰς τὸν βόρβορον τὴν ἐθνικὴν ἀξιοπρέπειαν ἐν
τῷ ἐξωτερικῷ, ἐπιτροπὰς στρατολογικὰς ἐξασκοῦσας
ἀληθῆ σωματεμπορίαν, δικαστήρια ἐκπρονοῦν-
τα τὴν δικαιοσύνην, Νομάρχαι καὶ ἐπάρχους ὄργα-
να τοῦ μᾶλλον ἀχαλινώτου φαρμακίου καὶ πάν-
τα τέλος τὰ εἶδη τοῦ γένους ἐκείνου ἅτινα δια-
χειριζόμενα ὁπωσδήποτε ἀρχὴν τινὰ, εἰς ἄμμεσον
σχέσιν διατελοῦσαν πρὸς ὄλας τὰς βιωτικὰς καὶ
πολιτικὰς περιστάσεις τοῦ πολίτου, οὔτε ἐκ τῆς
ἀπειλῆς τοῦ νόμου ἔχουσι νὰ φοβηθῶσι τί, οὔτε
ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος νὰ ἐλπίσωσι.

Ποῖαν ὀλεθρίαν ἐπιρροὴν ἐξασκεῖ ἡ κατάστασις
αὕτη τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐπὶ τῶν ἡθῶν τοῦ
λαοῦ καὶ κατὰ πόσον συντρέχει εἰς τὴν προαγω-
γὴν τῶν κοινῶν συμφερόντων, δὲν εἶναι ἀνάγκη
νὰ εἰπωμεν ἡμεῖς· περὶ τούτων μαρτυροῦσιν ἀπο-
χρώντως ἡ ἐξαχρείωσις τῆς διεπούσης ἡμᾶς διοι-
κατικῆς τάξεως, ἡ οἰκονομικὴ θέσις τῆς χώρας καὶ
οἱ γογγυσμοὶ τῆς ἀπροστατεύτου καὶ ἀσθενεστέρως
μερίδος τοῦ πλήθους.

Διὰ τῶν ἀνωτέρω οὔτε νὰ περιλάβωμεν ὄλους
τοὺς δημοσίους ὑπαλλήλους ἐννοοῦμεν ἐντὸς τοῦ
πανδαιμονίου τούτου τῆς συγχύσεως τῶν τοῦ κρά-
τους ἐξουσιῶν, οὔτε εἰς τὴν ἐνεστῶσαν Κεθέρνησιν
νὰ ἐπιρρίψωμεν ἀμέριστον τὴν εὐθύνην τῆς κατα-
στάσεως ταύτης, διότι δὲν ἀγνοοῦμεν ἀφ' ἐνός μὲν
ὅτι μεταξὺ τῶν ὑπαλλήλων ὄλων τῶν κλάδων
τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας εὐρηται ἄνδρες κατὰ
πάντα χρηστοὶ καὶ ἄξιοι καλλιτέρας τύχης, οἵτι-
εἰσὶν οἱ μάρτυρες, ὡς εἶπεν, καὶ τὰ θύματα τυ-
ραννίας ταύτης τῆς βουλευτικῆς παντοκρατο-
κρατορίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ ἐννοοῦμεν πόσον ἤθελεν
εἰσθῆναι τολμηρὸν νὰ ἀπαιτήσῃ τις ἐκ μιᾶς κυβερνή-
σεως καὶ ἐν μιᾷ ἐνεργείᾳ, νὰ καθάρσῃ τὰς δημοσίας
θέσεις ἐκ τῶν λυμενῶν αὐτῶν, ν' ἀνεύρῃ τοὺς
καταλληλοτέρους πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀνί-
κάνων, νὰ ἀντιταχθῇ εἰς παλαιὰς ἐξείς κακομα-
θημένων βουλευτῶν, μόνην αὐτῶν ὄξαν λογιζόμε-
νων τὴν ἐκπόρθησιν τῶν δημοσίων θέσεων ὑπὲρ
τῶν φίλων καὶ οἰκείων.

Πλὴν ἀλλ' ὅμως ἡ κατάστασις αὕτη ἐστὶν ἐκ
τῶν πολιτικῶν νοσημάτων ἐκείνων ὧν καὶ μόνη
ἡ παράτασις ἐστὶ μέγα ἀτύχημα. Ἄτε καταστρέ-
φουσα ἡμέρα τῆ ἡμέρα πλειοτέρον τὸν ὀργανισμόν
τοῦ κράτους καὶ δηλητηριάζουσα καθ' ὄλα αὐτοῦ
τὰ μέρη τὸ πολιτικὸν σῶμα· πᾶσα, δὲ κυβέρνησις
καὶ ἐάν δὲν δεινῶν τὸ πάθημα, δι' ἐξωθίσεως εἰς
τὴν ὑπερβολὴν, ἀλλ' ἀπλῶς ἀνέχεται αὐτὸ καὶ
συνεχίζει σύστημα τόσον ὀλεθριον εἰς τὸν τόπον,
μέγα διαπράττει πρὸς αὐτὸν ἀδίκημα καὶ δια-
ψεύδει ὄλας ἐλπίδας περὶ αὐτῆς συνέλαβον οἱ μετὰ
πεποιθήσεως πρὸς αὐτὴν ἀποβλέψαντες. Πρὸς τὴν
Κυβέρνησιν τοῦ κ. Τρικούνη ἡμεῖς προσεβλέψαμεν
μετ' ἐλπίδος, ἐπεκροτήσαμεν εἰς τὰ νομοθετικὰ
αὐτῆς ἔργα καὶ μετὰ πεποιθήσεως προσεβλέψαμεν
εἰς τὸ διοικητικὸν καὶ πολιτικὸν σύστημα ὅπερ
εὐηγγελίσαστο τῷ πεπονημένῳ ἔθνει· νύχθημεν
δὲ ὑπὲρ τῆς ἐπικρατήσεως τῶν ἰδεῶν τῆς ἐν τῷ
κοινοβουλίῳ καὶ ἐπιθυμοῦμεν τὴν εἰς τὴν ἀρχὴν

του τόπου διατηρήσιν της, ἐπ' ἀγαθῷ αὐτοῦ. Ἀλλὰ μὴ ἀνέχοντες εἰς τὴν τάξιν τῶν ἀνεξιλέκτως ἀπολοθούτων πολιτικῆν τὴν μερίδα, οὐδὲ εἰς τὴν τῶν τυφλῶν ὀπαδῶν κόμματος ἢ κομματάρχου, μετ' ἄλλους παρατηρούμεν ὅτι καὶ ἡ Κυβέρνησις αὕτη τὴν πεπατημένην ἐβάδισε μέχρι τοῦδε ὁδὸν ὅσον ἀφ' ἧς τὴν διάθεσιν τῶν δημ. σίων θέσων τῶν τε ἀνωτέρων καὶ κατωτέρων. Αἱ ἐπαρχίαι παρεδόθησαν ὡς τιμάρια εἰς τοὺς φίλους βουλευτάς, εἴτινες διανέμουσι τὰς θέσεις εἰς τοὺς ὀπαδοὺς τῶν ὡς κόλλημα ἐν ψυχασαβέβω. Ὑπάλληλοι ἀνίκανοι καὶ οὐδὲν κεκτημένοι προσόν, ἀντικαθίστανται ἢ ὑπαλλήλους ἀξιόους μετ' ἀσπασμοῦ, ἢ ὑπαλλήλους ἀνίκανους καὶ οὐδὲν κεκτημένους προσόν' ἄλλοι διατηροῦνται εἰσέτι, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν δι' ὀμολογίας πίστεως πρὸς τοὺς νέους ἰσχυροὺς τῆς ἡμέρας, ἐνῶ ἡ μέχρι τοῦδε ὑπερσία τῶν ἐδείχθη τοῖς πᾶσιν ἀληθῆς προσοδία τῶν καθηκόντων τῶν εἰς τοὺς βουλευτάς τῆς συμπολιτεύσεως ἠνοιχθησάναι πύλαι τῶν γραφείων καὶ δρέπουσιν ἤδη τοὺς καρπούς τῆς εἰς τὸ κόμμα ἐγκαρτερησώσων σφραγίδος πειναλέων πολιτοκρετῶν εὐτυχοῦντας βουλευτάς καὶ ἐκλιπαροῦντες παρ' αὐτῶν πάντοτε ἢ δημοσίας θέσεις, πλείονον δὲ τὰς ἐχούσας διαχειρίσιν, ἢ ἀποφυγὴν ἐνόμων ὑποχρεώσεων ποικίλων. Οἱ βουλευταὶ οὗτοι, οἱ εὐτυχεῖς, τρέχουσιν ὡς τὰ λαγωνικά ἀπὸ πρῶτης μέχρι νύκτος, ἐνῶ οἱ ἀτυχοῦντες ἤδη συνάδελφοὶ τῶν ἀναπαύονται ἐκ τῶν κῆρῶν παρομιχίας ἐργασίας. Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὄρους δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ὑπάρξῃ διόλιξις ἱκανὴ νὰ ἀποφέρῃ βελτίονα τοῦ παρελθόντος καρπούς, οὐδ' ὑπὸ σύστημα τοιοῦτο δυνατόν ν' ἀνορθωθῶσι τὰ οἰκονομικὰ τοῦ τόπου, νὰ προαχθῶσι τὰ γενικὰ συμφέροντα αὐτοῦ καὶ νὰ ὑγιάνωσι τὰ πολιτικὰ ἔθνη τοῦ λαοῦ, ὧν ἀνεὺ εἰς μάτην πονοῦμεν.

Ἐπαναλαμβάνομεν ὅτι παρὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικοῦπη δὲν ἀνεμέναντες βεβαίως τὸ θαῦμα τῆς διὰ μιᾶς ἀνορθώσεως τῆς διοικήσεως εἰς τὴν περιώπην ἐκείνην, ἐξ ἧς δύναται νὰ ἀποβῇ αὕτη ἀληθῆς πρόνοια καὶ ἀξία ἐμπιστοσύνης, διὰ τῆς ἐκλογῆς τῶν κατάλληλοτέρων ὀργάνων τοῦτο θὰ ἦναι ἔργον μακροῦ χρόνου καὶ ἀποτέλεσμα ἠνωμένης ἐνεργείας πᾶσιν ἰσχυρῶν στοιχείων τοῦ τόπου οὐδὲν ἥτιον ὀμολογοῦμεν ὅτι πᾶν ἀδοκῆτως εἶδαμεν αὕτην τρεπομένην, ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο, τὴν ἀκολούθησιν τῶν προκατόχων τῆς, καὶ ἡγήσασθαι μὲν, τῆ ἀληθείας ἐπιληθῶς ὅτι ἠκολούθησάν καὶ οἱ ἡμετέροι φίλοι ἀπαρεγγλίτως σύστημα ὅπερ ὀμολώσαμεν ἢ περὶ τὴν κοινὴν συνέληψιν τοῦ ἔθνους.

Ἡ δημοκρατία εἰς Παρὰ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Τρικοῦπη οἱ φίλοι αὐτῆς προσεδόκων ἐδλόγως ὅτι καὶ πρὸς τὸ ζήτημα τοῦτο τῶν διορισμῶν καὶ πᾶσιν ἠθελόν τεθῆαι αἱ βῆσεις ἀσφαλεστέρου συστήματος ὅτι ἡ βουλευτικὴ παντοκράτορία ἦθελον ὑπερὶ εἰς τὸν ἰσχυρὸν αὐτοῦ χαρακτῆρα ἀνίστασθαι τὴν πᾶσιν ὑπερβαλοῦσιν ἀξιώσεις ἀνοικονομικῶν φίλων ἠθελόν κλεῖναι πρὸς ἰδέων τῶν ἀμεταπρέπτων καὶ ὅτι τέλος κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῶν ὀργάνων τῆς διοικήσεως ἠθελον ληφθῆναι ὅσιν ἐκτός τῶν βουλευτικῶν συστάσεων καὶ αἱ ἀνάγκαι τῆς ἐπιπέσεως, αἵτινες εἰσὶν ἀνάγκαι τοῦ κοινοῦ. Ἐάν αἱ ἠθικώτεροι τῶν κυβερνήσεων βαίνουσιν ἐπὶ τὰ ἔθνη τῶν φελοτέρων, εἰς ὅσον ὀφείλει ὁ πρόσωπικός χαρακτῆρ τῶν ἀπαρτιζόντων αὐτὰς μελῶν καὶ δὲν εἰς κακὸν τί δὲν γίνεται ἀρχὴ βελτιώσεως, δεινότερον τοῦτο πλείονον καὶ ἡ θεραπεία τοῦ ἀποθνήσκοντος ἢν τῶν χρόνων ἂν ὄχι ἀδύνατος, τοῦλάχιστον ἦσαν δυσχερῆς.

Ἐάν ἠδυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν καλὴν διοίκησιν, χωρὶς τοῦ καλοῦ ποιῶν τῶν ὀργάνων τῆς, βεβαίως δὲν ἠθελόμεν ἀποδώσει μεγάλην σημασίαν εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο, ὅπερ δὲν εἶναι παρ' ἡμῖν νέον, οὐδὲ παρὶσταται ὑπὸ φθορωτέρως διαστάσεις ἤδη ἢ τὸ πρόσθεν' ἀλλὰ τοιοῦτον θαῦμα δὲν εἶδεν ἀκόμη ὁ ἀισθητὸς κόσμος καὶ ἡμεῖς ἀθανάτομεθα πόνον νὰ ἀποσπᾶσωμεν ἐκ τῆς καρδίας ἡμῶν τὴν παρηγόρησον ἐλπίδα ἢν τρέφομεν μετὰ τοσαύτης στοργῆς διὰ τὴν νέαν κυβερνήσιν τοῦ τόπου. Εὐχόμεθα ἐν τούτοις νὰ κατανασθῇ ὅσον τάχιστα ἢ

βουλευτικὴ βουλιμία καὶ ἐν προσεχί μέλλοντι νὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὴν εὐάρεστον θέσιν νὰ ἀναγράψωμεν καὶ ὡς πρὸς τὸ ὑπὸ συζήτησιν ζήτημα, Κυβερνητικὰς πράξεις ἐμπνεούσας ἐμπιστοσύνην, ἱκανὰς δὲ νὰ ἀνορθώσωσι τὰ κακῶς γενόμενα καὶ στηρίζωσι τοὺς διέποντας ἐκ τῶν παρόντων τὰς τύχαι τῆς πατρίδος εἰς τὴν εὐεχὴν συνείδησιν, ἣτις ἐστὶ τὸ ἰσχυρώτερον ἐρεῖσμα πάσης ἀρχῆς.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια ἀφίκετο αἰσίως εἰς Βενετίαν τὴν παρελθούσαν Τρίτην, τὴν δ' ἐπιούσαν ἐξηκολούθησεν τὸ ἑαυτῆς ταξίδιον.

Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰδήσεις ἢ Συνδιάσκεψιν πρὸς λύσιν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ ζητήματος θέλει συνέλθαι προσεχῶς ἐν Βερολίνῳ. Ἡ Γερμανία παρεδέξατο τὴν συγκροτήσιν συνδιακίψεως, ἐάν τὸ πρόγραμμα αὐτῆς εἶναι ὠρισμένον καὶ ἐάν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν γίνῃ ἀνάγκη ἐπεμβάσεως στρατοῦ ἐν τῇ χερσονήσῳ τοῦ Αἰγίου, ἀπασαὶ αἱ δυνάμεις συσπράξῃσι. Κατὰ νεώτερον δὲ τηλεγράφημα ὁ Βασιλεὺς τῆς Ἰταλίας διὰ τοῦ πρὸς τὸ κοινοῦ βουλίου λόγου του εἶπεν ὅτι ἐλπίζει χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς ὁμοφυλίας τῶν δυνάμεων ἰαχείαν τὴν λύσιν τοῦ Ἑλληνικοῦ καὶ Μαυροβουνιωτικοῦ ζητήματος.

Προχθὲς τετάρτην ἀφίκετο εἰς τὸν λιμῆνα ἡμῶν τὸ Ἑλληνικὸν ἱστοφόρον πλοῖον ὁ Ἐνωσίτης φέρων νέα μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα χρήσιμα εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ ἡμετέρου λιμένος. Προσεχῶς ἀναμένονται τὰ ρύμουλκα τῶν φορτηγίδων ἀτυόπλοια, δι' ἃν θὰ μεταφέρονταί ἐνταῦθα ἐκ τῶν λατομείων τῆς ἀπέναντι ὄρειας οἱ πρὸς πῆξιν τοῦ λιμένος λίθοι. Διὰ τοῦ ἰδιοῦ πλοῦ ἀφικνόντο καὶ τινες ἀκόμη πρωτοεργατὰ Ἰάλλοι τῆς ἐργολαβῆς Ἑταιρίας διὰ νὰ ἐργασθῶσιν εἰς τὰ λιμενικὰ ἔργα.

Διατρῖβει κατ' αὐτὰς ἐνταῦθα καὶ παρὰ τῆ θυγατρὶ τοῦ κυρία Ἀνδ. Κόλλια ὁ σεβαστὸς ἡμῶν συμπατριώτης κ. Σπυρίδων Μέγαρης πρὸ χρόνων πολλῶν ἀποκαταστημένος καὶ ἐμπορεύμενος ἐν Τεργέστῃ, ὅπου τιμᾶται διὰ τὰ φιλόδηρα αὐτοῦ αἰσθήματα καὶ τὸν τίμιον χαρακτῆρα. Ὁ κ. Μέγαρης μετὰ τριάκοντα ἔτων ἀπουσίαν ἐπισκέπτεται ἤδη ἐν εὐτυχίᾳ γήρατι τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, οἱ δὲ πολλοὶ αὐτοῦ συγγενεῖς μετὰ χάριτος ἐπαναβλέπουσιν ἐν μέσῳ αὐτῶν τὸν σεβαστὸν γέροντα, ὅστις ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐτίμησε τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα, δεῖχθεις πάντοτε πατριώτης ἀγνός καὶ ἐμπορὸς τίμιος καὶ ἀναδειχθεις ἀρχηγὸς οἰκογενεῖας ἀξιόσεβάστου.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν κατετέθη ὁ Σεμέλιος λίθος τῆς εἰς θέσιν «Μερκάτος» ἀνεγερθησομένης νέας Δημοτικῆς ἀγορᾶς εἰς τὴν τελευτὴν τοῦ ἀγιασμοῦ παρῆσαν ὁ κ. Δημάρχος καὶ πολλὸ πλῆθος ἐκ τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν. Τὸ σχεδίον τοῦ νέου τούτου δημοτικοῦ οἰκοδομηματός, ὅπερ ἐστὶ κατὰ τὴν γνώμην ἐιδμημένων κάλλιστον, καθήρτισεν ὁ φίλος μηχανικός κ. Σ. Τζέτζος, τὴν δὲ ἐργολαβίαν τῆς οἰκοδομῆς ἀνελάβεν ὁ ἐπιμελής καὶ τίμιος ἀρχιτέκτων κ. Γ. Χειμῶνας.

Τῆ ἐντολῇ τοῦ κ. Δημάρχου ἡμῶν ὁ ἴδιος φιλόπονος μηχανικός κ. Σ. Τζέτζος καθήρτισε τὰ σχεδιαγράμματα τῶν ἐν τῷ ἔθρῳ νεκροταφείῳ ἀνεγερθησομένων οἰκοδομημάτων, ὧν λαβόντες καὶ ἡμεῖς γνώσιν δυνάμεθα νὰ τὰ συστήσωμεν ὡς ἔργα ἀξιόσυστατα καὶ ἱκανὰ νὰ κινήσωσιν εἰς πάντα τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὰ ἴδῃ πραγματοποιούμενα. Τὰ οἰκοδομημὰ ταῦτα εἰσὶ πρῶτον ναοῦ καθαροῦ Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ μετὰ πολλῆς καὶ ἀμέμπτου ἀναλογίας, ὅστις προωρισμένος νὰ ἀνεγερθῇ ἐπὶ τοῦ ὑψηλοτέρου ἀνατολικομεσημβρινοῦ λοφίσκου τοῦ νεκροταφείου, θέλει ἀπαρτίσει τὸ ὠραιότερον καὶ καταφανέστερον ὠράισμα τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου χώρου. Δεύτερον δὲ κατέναται τοῦ Ναοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ πρὸς δυσμὰς χαμηλοτέρου λόφου ἢ ὀστεοθήκη, οἰκοδομημὰ ὀκτάγωνον μετὰ τρούλου καὶ ὑπογείου. Βυζαντινοῦ καὶ τούτου ρυθμοῦ καὶ ἐν ἀρμονίᾳ πληρῆστατῃ πρὸς τὸν ναὸν διατελοῦντος. Τρίτον τὸ πρεσβυτεῖον, ἣτοι κατοικία τῶν ἱερέων καὶ τῶν φυλάκων τοῦ νεκροταφείου ἐπὶ τοῦ πρὸς ἀρκτον λοφίσκου, ὅπερ θέλει δεσπόζει ὀλοκλήρου τοῦ περιφραγμένου χώρου. Πρὸς τὰς δύο εἰσόδους τοῦ κρι-

μητηρίου προσαραζόνται κομψὰ καὶ μικρὰ φυλακεῖα θυρωρῶν, παρὰ δὲ τὴν κατὰ τὴν ὁδὸν Συχαίων θύραν ἀνεγείρεται καθ' ὅλους τοὺς κανόνας τῆς ἐπιστήμης νεκροταφείον. Ὁ κ. Τζέτζος εἶναι λίαν ἀξιοπαίσιμος διότι πάντοτε ἐργάζεται φιλοτίμως ἐπὶ ἔργων κοινοῦ ἐνδιαφέροντος καὶ συγχαίρομεν αὐτῷ δημοσίᾳ διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῶν τελευταίων αὐτοῦ σχεδιαγραμμάτων, περὶ τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ἰποίων δὲν πρέπει νὰ ἀπελιζώμεθα.

Τὴν νύκτα τοῦ Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν οἱ Κωνσταντῖνος Ἀργυρόπουλος καὶ Βασίλ. Ἀργυρόπουλος ἐρίσαντες πρὸς ἀλλήλους ἐντὸς τοῦ κατὰ τὴν ὁδὸν Γάσι κουρείου τοῦ Σ. Γαλάνη, περὶ προτεραιότητος ξυζήματος, ὁ πρῶτος ἐτραυματίσθη θανατικῶς δι' ἐγχειρίδιον κατὰ τὴν κοιλίαν τὸν δεξιόν. Ὁ τραυματίας, ὅστις λέγεται ὅτι παρωρίσθη καὶ ἐξαρθρίσθη ὑπὸ τοῦ τραυματισθέντος διὰ βναύσιον ἐκφράσεων καὶ ἀχρείου τρόπου, συνελήθη αὐτοφρεῖ κατ' ἀπεστάλη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

Ἡ κεντητὴ εἰκὼν τοῦ Ἰησοῦ, ἔργον τῆς κ. Ν. Καλαποδοπούλου, διευθυντρίας Παρθενωγωγείου ἐνταῦθα, τῶσιν ἐπαινεθεῖσα παρ' εἰδημόνων, ἐξετέθη εἰς λαχείον: Πραγματικῶς πρὸς 3 φράγκα ἕκαστον πωλοῦνται παρὰ τῆ ἰδίας κ. Καλαποδοπούλου. Ἐλπίζομεν ὅτι τὸ κοινὸν τῆς πόλεως μας θὰ ἐνθαρρῆται τὴν καλλίστην τεχνίτιδα, ἣτις πολὺ μολοῖ παρ' ἡμῖν εἰς προαγωγήν τῆς γυναικείας χειροτεχνίας.

Ἡ ἀναθεώρησις τῶν ἐκλογικῶν καταλόγων ἤρξατο καθ' ἅπαν τὸ κράτος καὶ ἀπὸ τῆς 1 τοῦ χρόνου οἱ κατάλογοι ἐπὶ ἕνα μῆνα εἰσὶν ἐκτεθειμένοι εἰς τὰ Ἐπινομικεῖα τοῦ Κράτους. Δυναταὶ ἐπιμένως οἱ ἔχοντες συμφέρον νὰ ὑποβάλωσιν εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε διὰ τοῦ πατρὸς, ἢ ἀδελφοῦ τῶν εἴτε καὶ διὰ πληρεξουσίου ἐνστάσεις ἐγγραφῆς ἀν παρελήθησαν, προσάγοντες τὰς πρὸς τοῦτο ἀποδείξεις καὶ ἐνισχύοντες τὴν ἐνστάσιν τῶν δι' ὄρκου.

Τὴν νύκτα τοῦ παρελθόντος Σαββάτου πρὸς τὴν Κυριακὴν ὁ Πέτρος Σάμπος, ὅστις ὡς λέγει τὸ Ἀστυνομικὸν Δελτίον πρὸ ὀλίγου ἀπελύθη τῶν φυλάκων ἐκτίσας ποινὴν ἐπὶ φόνῳ καταδικασθεῖς ἄλλοτε, καὶ ὁ Μένιος Κόντογλης διατάραξαν τὴν νικητήριον ἡσυχίαν ὀλοκλήρου συνοικίας. Πρῶτον ἐξήρτησαν νὰ εἰσέλθωσι βία εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ κληρονομοῦ Ἰωάνν. Κανάρη καὶ τούτου ἀνομιμένου τὴν εἰσόδον, διέρρηξαν τὴν θύραν καὶ ἠνάγκασαν αὐτὸν νὰ ἐγκαταλείψῃ μετὰ τῆς συζύγου καὶ τῶν τέκνων τοῦ τὴν οἰκίαν, σῶθεις δι' ἄλλης θύρας. Κατόπιν ἐτραπήσαν κατὰ τῶν γειτονικῶν οἰκῶν, διέρρηξαν τὰς θύρας καὶ τὰ παράθυρα τριῶν ἄλλων οἰκῶν, ἀφῆρσαν ἐκ μιᾶς τούτων ἐν ὄπλῳ, ἐπρίψαν ἀνάστατον ἐκ τοῦ φόβου τὴν συνοικίαν καὶ ἀπῆλθον ἀνεόχλητοι εἰς τὸ πρὸ τοῦ Πτωχοκομείου κρησενίδον, ὅπου ἐπροσηλάκισαν τοὺς προσελθόντας ἀστυνομικοὺς κλητήρας κτλ. κτλ. Τοιαῦτα δυστυχῶς ἀξιοθρήνητοι σκηνὰ δὲν εἶναι παρ' ἡμῖν σπάνια, ἰδίᾳ δὲ λίαν συνεχῶς λαμβάνουσι χώραν κατὰ τῶν οἰκῶν τῶν κοινῶν γυναικῶν, αἵτινες διατελοῦσιν ἀνεὺ προστασίας εἰς τὴν διάκρισιν ὀλῶν τῶν τραμπούκων. Εἶναι λυπηρὸν νὰ συμβαῖναι τοιαῦτα ἐκτροπα εἰς πόλιν ὅσα ἡμετέρα, ἐν ἧ ἔδρευουσιν ἀνωτέραι ἀρχαὶ καὶ ὑπάρχει δύναμις ἱκανὴ νὰ καταστείλῃ τὸ θαῦμα ὀλίγων φυλάκων. Φρονοῦμεν ὅτι τοιαῦτα πράξεις εἰσὶν τόσα μαρτύρια ὅτι παρ' ἡμῖν αἱ ἐπιτετραμμένα τὴν διατήρησιν τῆς τάξεως ἀρχαὶ ὀλιγῶς ἐπιτελοῦσι τὰ καθήκοντά των.

Τὰ ἐνταῦθα πρακτορεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Ἀποπολιτικῆς ἐταιρίας καὶ τοῦ Αὐστρου-Οὐγγρικοῦ Λοῦδ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τοῦ ἔτους παρεχούσιν εὐκαιρίας εἰς ὠραιότατας θαλασσίας ἐκδρομὰς συντόμους καὶ τερπνάς, ὧν οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως μας εὐχαρίστως θέλουσιν ἐπιωφελεῖσθαι. Κατὰ δεκαπενθήμεριαν ἀπόπλοον Αὐστριακῶν ἀναχωρεῖ τὴν πρῶτην τῆς Πέμπτης εἰς τὴν ἀπέναντι Τρολιδα εἰς τοὺς ἐπιβάτας παρέχεται ἀρκετὸς χρόνος, ἵνα μετασῶσιν εἰς Μεσολόγγιον, νὰ παραμείνωσιν ἐκεῖ ἐπὶ τινὰς ὥρας καὶ αὐθημερὸν πρὸς τὸ ἑσπέρας νὰ ἐπανακάμψωσιν ἐνταῦθα. Ἐπίσης κατὰ ὀκτα-

δόνον Ζούκην Γραμματέα Αστυνομίας ένταυθα, ψευδορκίσαντα ότι έν επίδοτηρίω δικαστικού κλητήρος Γεωργίου Οικονομοπούλου ύπαγραφή του δέν είναι ιδική του όπως παραβλάψη δικαιώματα γνωστής και πολυθρυλλήτου δίκης παντιού και έν Αθήναις. Έξέθεσα παράπονον, δις μεταβάς κύριον Ειρηαγγελέα ένταυθα Πρωτοδικών δι' έκκρεμότητα μηνυσεώς μου έν ανακρίσει, ύπάρχει και βούλευμα Έρετών παραπέμπον αυτόν επί άδίκω επίθεσει.

Παρακαλώ Σεβαστόν Συμβούλιον διατάξη είκότα. Έτεροι μηνύσεις και' αυτού και αδελφού του Ιωάννου Ζούκη ύπαγραμμάτως Τελωνείου Ιεραιώς έτι είσιν έκκρεμει.

Ευπειθέστατος
ΠΑΝΑΓ. Α. ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ.

Αξιότιμε Κύριε Συντάκτα του «Φορολογουμένου.»

Έπειδή τά πάντα έν τώ τόπω τούτω φαίνεσθαι παρέλυσαν, και έπειδή σύδαμού άλλοθι δυνά καταφύγωμεν, καταφεύγωμεν εις την τάχτητα και ζητούμεν να μάθωμεν παρ' αυτής, αρχεί αστυνομία έν Πάτραις, ή δέν ύπάρχει; τούτο παρ' ήμίν καθίσταται πρόβλημα, διότι έκτός των άλλων, πρό ήμερών λίαν έπιτηδείως άθησαν δι' αντίκλειδος της τε θύρας του Καταματος και του Γραφείου του συμπολίτου μας Ν. Α. Βουρλούμη φράγκα 300 περίπου (διότι τόσα δυστυχώς διά την στείραν των νυκτοκλετών έτυχε να ήναι) περί των όποιων, άμέσως σιασθόν μετά την κλοπήν ανεφέρθη εις την αστυύπαν, ύπόδείξας συνάμα αύτη και ως ύποπτον πιακούμη τινα κλούμενον, τον όποιον και συνέλαβε κρατήσασα αυτόν 24 όλας περίφανεις ώρας έν τη αστυνομία προς έμπαιγμόν και του άπαλέσαντος τάς δραχμάς και αύτης έτι της αστυνομίας, διότι ως καλώς είμεθα πληροφορημένοι ο Γλακουής αντί να εύρη αστυνομιάν αυστηράν και άδυσώητον, εύρε λαμπρόν έντεκνήριον συνομιλών και ενεντιζόμενος μεθ' όλων των ύποδεστέρων όργάνων της αστυνομίας μη έξαιρουμένων και των Γραφείων πάτης τάξεως, ή δε ύψηλή μας άμα εις τί νομίζετε ότι ήρκέσθη; ήρώτησεν άνωθεν τον Γλακουήν, έκλεψας τάς δραχμάς, έκτινος άπεκρίθη όχι και ούτως άνευ περαιτέρω σκοπούρας τον άπέλυσεν, ύστερον από τόσον γνωστήν ύπόληψιν την όποιαν έχει ο ειρημένος Γλακουής, όστις ύποθέτομεν ότι μυριάκις κατηγγέλη επί τοιαύταις πράξεσιν. Λοιπόν κ. Συντάκτα, αφού δέν έχομεν αστυνομιάν, δέν μάς λέγετε τίνι τρόπω θά δυνηθώμεν ν' απαλλαχθώμεν, από αυτήν την τρομεράν μάστιγα των νυκτοκλεπτών, οίτινες φέροντες μαζί των ανά εκατοντάδας κλειθρων δύνανται ν' ανοίξουν παν τό προστυχόν αυτοίς Κατάστημα, Γραφείον ή Χρηματοκιβώτιον, διότι έκ της ολιγορίας της Αστυνομίας μας τόσον άπεθρασύνθησαν ώστε καθόλου παράδοξον να μάς αφαιρέσουν και τά καπέλλα μας άν τύχη να ήμεθα πού μεμονωμένοι. Τούτων ούτως έχόντων και ίνα μήν χειροτερεύση ή θέσις της πόλεως, δέν ήθελεν είσθαι εύχης έργον από σκοπού εάν ο έμπορικός μας Σύλλογος, ο όποιος έχει αναλάβει τόσα και τόσα βάρη ν' αναλάβη και την συγκρότησιν Αστυνομίας έμπορικης καλουμένης αυτοσυντηρήτου και άπαλλάξη τον άθλιον τούτον τόπον από τους κακούργους αυτούς, οίτινες, δέν άμφιλλομεν ότι θα μεταδώσουν τό μόλυσμα τούτο θά κάμουν και πολλούς ποσηλύτους, όπου τότε θά κλειόμεθα περί την δύσιν του ήλιου, πούλάχι συνέβαιναν άλλοτε έν τή Στερεά κατά Εύαν ήρωξίαν.

σιν, χωρίς τις Συντάκτα την διαβεβαίωσιν της θείας δέν ήθε έτου ύπολήψεώς μου Γ. Β. εις τό ζήτημα

νέον, ούδέ παρ' ΕΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ήδη ή τό πρόσκείμενη ο αίσιση ΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΥ. ο πλέον να άπομένους αναγγέλλει την έκδοσιν παντός παρήγορον ή φυλλάδιου οβτινος αντίτυπον άποργήσ δι' άνταλλαγής. μεθα έν

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ (πολιτική οικονομία, δημοσιονομία, καταστατική.) Αρχισυντάκτης Αριστείδης Κ. Οικονόμοι. Η Οικονομική Επιθεώρησις εκδίδεται κατά την πρώτην έβδομάδα εκάστου μηνός εις φυλλάδιον σχήματος μεγάλου όγδού, άσχολεϊται δε περί την μελέτην του έθνικου βίου έν γένει και ιδίως υπό οικονομικήν δημοσιονομικήν και καταστατικήν έποψιν. Διατρέχει ήδη τό 8ον έτος της ηλικίας αύτης άρχαμένη κατά Μάρτιον του 1873. Τιμή ένιαυσίου συνδρομής διά την Έλλάδα δραχμιά 15. Έξεδόθη του όγδού έτους φυλλάδιον 87ον. Μάιος 1880.

ΠΑΡΝΑΣΣΟΣ. Σύγγραμμα περιοδικόν, κατά μήνα εκδιδόμενον, υπό του έν Αθήναις φιλολογικου Συλλόγου Παρνασσου, τη έπιστασία πενταμελούς Έπιτροπής συνισταμένης εκ των κ. κ. Ειρηνίου Ασωπίου, Έμμανουήλ Α. Ροίδου, Παναγιώτου Ι. Φέριπου, Σπυρίδανος Π. Αάμπρου και προεδρευομένη υπό του προέδρου του Συλλόγου κ. Έμμανουήλ Δραγούμη. Τιμή συνδρομής πληρωτέα εις Αθήνας δραχ. ν. 14. Έξεδόθη Τόμου Τετάρτου, τεύχος Δον. Απρίλιος 1880. Έκ του τυπογραφείου «Παρνασσου», διεθνομένου υπό του κ. Σαράντη Π. Οικονόμου.

ΔΕΛΤΙΟΝ, της επί της έμφυχώσεως της έθνικης βιομηχανίας έπιτροπής, εκδιδόμενον κατά μήνα αντίκειμενα αυτού: Γεωργία, Βιομηχανία, Έμποριον, Όλύμπια, άπογραφικά. Εκδίδεται έν Αθήναις έτησια συνδρομή δραχ. ν. 10. Έξεδόθη τόμου Γ' φυλλάδιον 4. Απρίλιος 1880.

ΠΑΛΑΤΩΝ, σύγγραμμα περιοδικόν, παιδαγωγικόν και φιλολογικόν, εκδιδόμενον κατά μήνα έν Αθήναις. Έτησια συνδρομή αυτού δρ. 10. Συνδρομητάι έγγράφονται παρ' τώ «Έλληνικώ Διδασκαλικώ Συλλόγω.» Έξεδόθη παράρτημα του περιδικου τούτου περιέχον τά Πρακτικά των συνελεύσεων του έτους 1878—1879 του «Έλληνικου Διδασκαλικου Συλλόγου.»

Η ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ, και τό έσφαλμένον αύτης. Εκδίδεται υπό Νικολάου Αναστασιου. Έκδοσις δευτέρα. Έν Αθήναις 1880, 8ον σ. 14, λεπτά 15.—Πλείστοι των αρχαίων γραμματοδιδασκάλων και έμπόρων μέλλοντες να δοκιμάσωσιν οίανδήποτε πράξιν του πολλαπλασιασμού των άκεραίων αριθμών, εάν ήνε όρθή, δέν μεταχειρίζονται τον συνήθη τρόπον της δοκιμής ή βεσάνου (δι' ου, ως γνωστόν, διαιρείται τό όλικόν ή τελικόν γινόμενον δι' ένόσ των παραγόντων και άν εύρεθη ως πληκόν ο έτερος, ή πράξις έγένητο άνευ σφάλματος,) αλλά τον διά του σταυρου ή του 9 ως λέγουσι. Περί του τελευταίου τούτου τρόπου πραγματεύεται τό αναγγελλόμενον βιβλιάριον, δν άποδεικνύει σφαλρόν.

Λουτρά Δινζι.

Η Διεύθυνσις των Λουτρών θεωρεί καθήκον να γνωστοποιήσ εις τό κοινόν ότι τά έν λόγω Λουτρά ήρχισαν των εργασιών την 10ην τρέχοντος μηνός Μαΐου ε. ε., προς τούτοις κάμνει γνωστόν εις τους φοιτητάς ότι κατεσκευάσθησαν νέα οικήματα άρκετά ώραία προς κατοικίαν, προς δε και Ξενοδοχείον μεθ' όλων των απαιτουμένων προς τροφήν των φοιτητών, έν ένι λόγω ύπάρχουν έφετός πάντα τά απαιτούμενα προς χρήσιν και εύχαρίστησιν του ανθρώπου, όπως εις τά Ευρωπαϊκά Λουτρά.

Η Διεύθυνσις
Ν. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ και
Π. ΜΠΟΥΓΙΩΤΗΣ.

Είδοποιώ τό φιλόκαλον κοινόν της πόλεως ταύτης ότι επ' έσχάτων έλαβον εκ Παρισίων πληθύν καλοκαιρινών καπέλλων, διαφόρων ειδών και ποιότητων, επίσης δε όμβρέλλας κυρίων κυριών και κορασιών λινάς και μεταξωτάς, κραβάτας, κομβία, μυρωδικά και πλείστα άλλα εκ των γνωστών ειδών του Καταστήματός μου, πωλώ δε άπαντα ταύτα εις τιμάς πολυ χαμηλάς.

Γ. Π. ΓΚΑΕΚΑΣ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ.

Η Θεοδώρα Κοκκοπούλα σύζυγος Νικολάου Κουρλαμπά κάτοικος Πύργου διά της από 11 Απριλίου ε. ε. προς τό Πρωτοδικεϊον Ηλείας αίτήσεώς της ήτήσατο να τη έπιτραπή ο χωρισμός των προικίων κτημάτων της από της περιουσίας του συζύγου της έλαττωθείσης. Τό Δικαστήριον δε δεχθόν την αίτησιν της διέταξε την ένέργειαν των διατυπώσεων του άρθρου 677 Πολιτ. Δικονομίας διά της ύπ' αριθ. 213 ε. ε. άποφάσεώς του.

Έν Πύργω τη 13 Μαΐου 1880.
Ο πληρεξ. Δικηγόρος της αίτούσης
Χ. Κ. Α'ΚΑΙΟΣ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ

Διονύσιου Τσικλητήρα κατοίκου Πατρών
Κατά της συζύγου του Κατίνας Δ. Τσικλητήρα κατοίκου ώσαύτως.

Ο Διονύσιος Τσικλητήρας διά της από Μ του ε. ε. αναφοράς του προς τό έν Πάτραις Πρωτοδικεϊον ήτήσα ο διά τους έν αύτη λόγους την από της συζύγου του Κατίνας Δ. Τσικλητήρα διάξεν έν του τό δε Δικαστήριον διά της ύπ' αριθ 691 άποφάσεώς του διέταξε την κατά Νόμον τοιχοκόλλησιν και δημοσίευσιν της αναφοράς έν περιλήψει.

Έν Πάτραις τη 16 Μαΐου 1880.
Ο πληρεξ. Δικηγ. του αίτουόντος
ΔΙΟΝΥΣ. ΤΡΟΥΣΑΣ.

Αριθ. 9,101.

Ο Συμβολαιογράφος και κάτοικος Πατρών Λεωνίδας Μ. Κούκας, ως επί του πλειστηριασμού υπάλληλος.

Προς τους αναγγειλαντας έαυτούς δανειστάς Κους Έρρίκον Γκρήν, Διευθυντήν του έν Πάτραις κλάδου της Ιονικής Γραπέζης, Νικολίτζαν Φαέλου, ύπηρέτριαν, Νικολάου Πιλαρινόν, γεωργόν, κατοίκους Πατρών, Διονύσιον Θ. Κρεμμίδα, Δημήτριον Θ. Κρεμμίδα, Ασπασίαν Θ. Κρεμμίδα, έπίτροπον των τέκνων της, Αλεξάνδρου, Κατίνας, Αγαμέμνωνος και Αγγλαίας, υιών και κληρονόμων Θ. Κρεμμίδα, Διονύσιον Δ. Κρεμμίδα και Κωνσταντινον Κρεμμίδα κληρονόμων αφ' ένόσ του συνεταιρου Θ. Κρεμμίδα και του συνεταιρου Κωνσταντινου Κρεμμίδα ως εκδοχέων της Έταιρίας «Κ. Κρεμμίδας» και παριστανόντων ταύτην, κατοίκων Πατρών του δε τελευταίου Κερκύρας.

Καλώ ύμάς, Κύριοι, κατά τό άρθρ. 989 της Πολιτικής Δικονομίας, να μοι προσαγγήτε έμπροθέσωμς έντός είκοσιοκτώ ήμερών από της κοινοποιήσεως της παρούσης, τά δικαιολογητικά των απαιτήσεων ύμών έγγραφα και λάβετε γνώσιν των προσαχθησομένων, επί της διανοής του εκπλειστηριασματος του εκποιηθέντος αναγκαστικώς ένώπιόν μου κτήματος των κληρονόμων Παντολέοντος Παπουτσοπούλου άντι δρχμίων δώδεκα χιλιάδων έξακοσιών (12,600).

Η εκπρόθεσμος προσαγωγή κα αί βραδύτερον γενόμεναι παρατηρήσεις, καθίστανται άπαραδέκτοι. Ο άρμόδιος δικαστικός κλητή παραγγέλεται να επιδώσ αντίγραφα της προύσης προς ένα εκαστον των άνωτέρω, προς τη όφειλέτριαν Μαργών χήρα Παντολέοντος Παπουτσοπούλου, κατοίκου Πατρών, δι' έαυτην και ώσων επιτρόπου των άνηλικών τέκνων της λιικής, Ανδρέου, Χρήστου, Λουζίας, Ευανθίας γεωργίου και Σόλωνος, τέκνων και κληρονόμων ο όφειλέτου Παντολέοντος Παπουτσοπούλου οίκων Πατρών και προς τον έπισπεύδοντα Σήδωνα Δημάκπουλον, Ξενοδόχον, κάτοικον Πρών και ένεργήση την δημοσίευσιν διά τη έν Πάτραις εκδομένης έφημερίδος αδ Φορολογούμενος.»

Έγένετο έν Πάτραις σήμερα την δεκάτην πέμπτην του μηνός Μαΐου του έτος χιλιοστού όκτακοσιοστού όγδοηκοστού, ήμέρα Πέμπτην, έν τώ γραφείω μου κειμένη υπό την έν τετραγώνω όγδω της κάτω πόλεως Πατρών οίκιαν του Κωνσταντινου Λάππα. Συμβολαιογράφος
Διά την αντιγραφην Λεων. Μ. Κούκας
Έν Πάτραις αύθημερόν
Ο Συμβολαιογράφος Πατρών
(Τ. Σ). Λεων. Γ Κούκας.